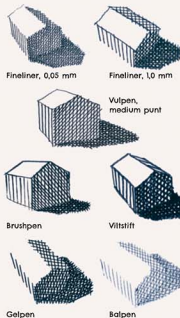
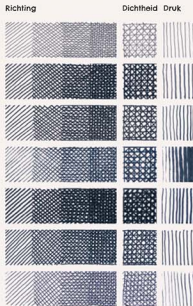
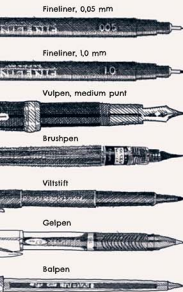

Kruisarceringen

Kruisarceren doe je door een reeks parallelle lijnen te tekenen die elkaar kruisen. Meestal staan die lijnen in een hoek ten opzichte van elkaar, en je kunt de dichtheid, dikte en richting veranderen.

DEZE BLADZIJDE Het uit kruisarceringen opgebouwde nest is gemaakt met een fineliner om meerdere lijnrichtingen in de schaduwgebieden te maken. Zie hoe de diepte van het nest wordt overgebracht door de druk en dichtheid van de streken te verhogen. Dat contrasteert met de negatieve ruimte van de eieren en dat zorgt weer voor de focus op het onderwerp.

MIJN VOORKEUR

Ik gebruik een fineliner van 0,05 mm voor kruisarceringen. De dunne lijntjes bieden een groter bereik aan toonwaarden. Zo kan ik tijdens het schetsen meer variëren.

VEELGEMAAKTE FOUT

Onregelmatige lijndichtheid: hierdoor kan de arcering slap en onprofessioneel lijken. De ruimte tussen de lijnen consistent houden geeft een gelijkmatiger, strakker resultaat.

OEFFENING

Trek rechte lijnen op een vel papier en maak de beweging met arm en pols. Houd de lijnen parallel en zorg voor consistente lengtes en tussenruimten.

Focus op je ademhaling en ontspan je hand tijdens het tekenen. Spanning en stress kunnen lijnen bibberig of onregelmatig maken, dus probeer rustig en bij jezelf te blijven.

Kruisarceringen + krabbels

STAP VOOR STAP: DENNENAPPEL

Met een combinatie van kruisarceringen en krabbels kun je dynamisch, expressief werk maken. Kruisarceringen zorgen voor toonwaarden, terwijl de krabbels fluiditeit toevoegen en de stijfheid van parallelle streken doorbreken voor een natuurlijker effect.

1. SCHETS MET POTLOOD

Maak een eenvoudige opzet met potlood met de juiste verhoudingen tussen de schubben. Maak contouren rond lichte en donkere delen: dat maakt het arceren later gemakkelijker.

2. CONTOUREN MET INKT

Trek de eerder met potlood getekende contouren van de dennennappel en schubben na met een fineliner van 0,2 mm (of vergelijkbaar). Werk zelfverzekerd en vloeiend.

3. DE EERSTE LAAG

Arceer eerst in je favoriete richting. Als verticale lijnen jou het gemakkelijkst af gaan, begin je daarmee. Arceer de delen die je als donkerste waarde hebt aangegeven.

5. DE DERDE LAAG

Voor onderscheid tussen middentonen arceer je een nieuwe laag die haaks staat op de eerdere laag en werk de dichtheid bij van de lijnen in de donkerste delen.

Voor donkerder tonen gebruik je een dickere punt.

4. DE TWEEDE LAAG

Begin met het opzetten van de middentonen door een nieuwe laag arceringen aan te brengen, in een hoek van 45 graden op de eerste laag. Deze laag moet het grootste deel van de dennennappel bedekken, maar sla de lichtste delen nog over om het contrast te handhaven.

6. DE VIERDE LAAG

Contrast is essentieel om volume in je tekening aan te brengen. Door een laatste arcering haaks op de eerste laag kun je de donkerste delen en wat middentonen accentueren en het gewenste contrast en de dimensies bereiken.

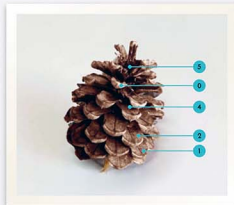
7. DE LAATSTE LAAG

Om de textuur en markeringen van de schubben te creëren kun je nu de krabbeltechniek toepassen. Werk bewust en vermijd te lang doorwerken in de verschillende toonwaarden van je tekening.

ZIE OOK

Kruisarceringen, blz. 38
Krabbels, blz. 54

TOONWAARDEN

Kleur toevoegen

Als het over kleur gaat, dan kun je een heel boek vullen. Maar hier richten we ons op kleur als visuele metgezel van je tekeningen. Met dit compositorisch krachtige instrument kun je de aandacht op specifieke elementen of details richten en zelfs de algehele beleving van de tekening veranderen.

Een specifiek deel van de tekening kleuren

Introduceer je kleur in een specifiek deel van een tekening, dan schep je een visueel focuspunt. De kijker richt zich in een zwart-witte omgeving van nature op gekleurde stukken.

Eén enkele kleur voor alle streken gebruiken

Kies je één enkele kleur voor alle streken in een tekening, dan geeft dat je werk een heel sterke intentie. Afhankelijk van de gekozen toonwaarde en verzadiging kun je verschillende emoties overbrengen: van sereen tot intens. Varieer de dichtheid en dikte van de streken om de aandacht van de kijker te sturen.

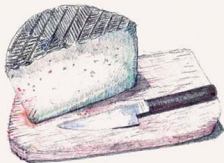

Kleur als achtergrond gebruiken

Door kleur als achtergrond te gebruiken benadruk je de figuren die je in zwart-wit tekent door de associatie van het witte papier en de belichting van de figuur te gebruiken. Pas je de intensiteit en toonwaarde van de achtergrond aan, dan kun je vormen en details heel doeltreffend verbeteren.

Verschillende kleuren gebruiken

Besluit je verschillende kleuren in je tekening te gebruiken, dan geef je details over materiaal en aard van het onderwerp die je onmogelijk uitsluitend met zwart en wit kunt overbrengen.

Oefeningen van 15 minuten

TEKEN EEN TROS BANANEN

Neem even de tijd om de verhoudingen en ruimtelijke relaties tussen de elementen te bekijken voordat je gaat tekenen. Een balpen is een goede keuze, omdat je daarmee streken met een verschillende intensiteit kunt maken.

1. MAAK EEN OPZET

Zet de contouren van het onderwerp eerst subtiel op. Dat helpt je het algehele raamwerk van de tekening te bepalen.

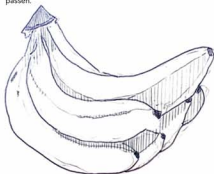

3. VOEG DE LAATSTE LIJNEN TOE

Ben je tevreden over de verhoudingen en de structuur, dan kun je meer druk op de pen uitoefenen voor scherpere, beter gedefinieerde lijnen.

2. VOEG DE BINNENSTE LIJNEN TOE

Richt je na de opzet op de binnenste lijnen om de structuur en vorm van het object te bepalen. Pas de contouren zo nodig aan om bij de binnenste lijnen te passen.

4. DETAILLERING EN DE FINISHING TOUCH

Heb je nog tijd, voeg dan details zoals schaduwen of subtiel lijntjes toe om de uitstraling van de tekening te verbeteren.

TEKEN JE NIET-DOMINANTE HAND

Voor het tekenen van je eigen lichaam hoeft je geen speciale voorbereidingen te treffen. Dat geldt vooral voor de handen. Je hebt je hand altijd bij je om te oefenen. Je kunt een potlood gebruiken voor de eerste streken of, zoals in het voorbeeld, een balpen: daarmee kun je gemakkelijk streken van verschillende dikten maken.

1. MAAK EEN OPZET

Zet de contouren van je hand eerst subtiel op. Kijk hoe de vingers verschillende hoeken vormen ten opzichte van elkaar en hoe de lijnen zich tot elkaar verhouden.

3. VERSTERK DE JUISTE LIJNEN

Ga met meer druk over de juiste lijnen om ze meer nadruk te geven dan de rest.

4. VUL DE ACHTERGROND IN

Het invullen van de achtergrond dient twee doelen: je kunt texturen oefenen en het benadrukt de negatieve ruimte rondom de hand, die helpt bevestigen dat de relatie tussen de vingers klopt.

2. VOEG DE BINNENSTE LIJNEN TOE

Markeer de verdeelstreepjes in de vingers: de vingerkootjes. Dat helpt je de verhoudingen en de onderlinge relaties vast te stellen. Kloppen die niet met je echte hand, corrigeer de lijnen dan met voorzichtige streken.

